

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 26.000
	Letna inozemstvo	Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	30
	Poštno čekovni račun: št. 24.12410	

Leto XXXVII. - Štev. 36 (1867)

Gorica - četrtek, 19. septembra 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Nekaj paberkov iz današnjih dni Avstrijski obisk v Rimu

PORAZEN ZACETEK POUKA

V ponedeljek 16. septembra je bil četrti dan novega šolskega leta. Okrog 11. ure sem hodil po Gorici: po korzu vse polno študentov, bari polni študentov obeh spolov ob kavi, s cigareto v ustih, drugi so lizali sladolede, tretji so se gnetli ob igralških mizicah, vsi čakajo na avtobuse, ki naj bi jih okrog 13. ure odpeljali domov. Imeli so dve, tri ure dopoldanskega pouka, ker na šoli ni še zadostnega števila profesorjev.

Potem srečam na ulici profesorico slovenske enotne srednje šole. »Od kod prihajaš?« Iz šole, imela sem tri ure pouka v treh razredih, ki niso moj razred. Kar nas je rednih profesorjev, moramo mašiti luknje po vseh razredih, ker suplenti še niso imenovani. »Do kdaj bo to trajalo?« vprašam. »Govori se, da bodo suplente imenovali šele okrog 25. septembra.«

Skoro cel mesec se bodo torej dijaki potepali po ulicah in po barjih, ker nimajo še vseh profesorjev. Pri tem gre tudi za dijake prvih razredov enotne srednje šole, ki imajo komaj 11 let; ki so prvič šli od doma v mesto; ki ne znajo še kaditi in zahajati v bare ali se objemati v mestnem parku.

Ali se odgovorni šolski organi od ministra do šolskih skrbnikov zavedajo, kaj pomeni začeti šolsko leto z anarhijo? Brez profesorjev, brez učbenikov hoditi v šolo samo zato, da se zadosti zakonu, ki predvideva toliko in toliko število šolskih dni v letu? Ali ni v takih pogojih začetek šolskega leta le birokratska hinavščina? Hinavščina, ki se pa vleče že v desetletja!

V juniju je bil predpis v vse srednje šole. Proveditorji in šolsko ministrstvo so vedeli za vso državo, koliko bo približno otrok na poameznih šolah. Vedeli so tudi, koliko je rednih profesorjev za vsako posamezno šolo. Ali bi ne bilo mogoče že takoj prve dni šolskega leta začeti z rednim poukom in s potrebnim številom profesorjev? Če pa to ni mogoče (česar ne verjamem), zakaj začeti novo šolsko leto v pogojih kot sem jih omenil zgoraj in ki veljajo ne samo za Gorico, temveč za vso državo?

PREPOVEDANA CERKEV ZA MAŠO V SLOVENŠČINI

Ko pridem iz mesta domov, dvignem v nabiralniku dnevno pošto. Med drugim tudi zadnjo številko »Doma«, kulturno-vereškega lista slovenskih beneških katoličanov. Pogledam uvodnik: »Prepovedana cerkev.« Kaj pa je to? Podpisan je msgr. Marino Qualizza, stolni župnik v Vidnu in vidni beneški duhovnik. Berem in se čudim od vrstice do vrstice.

Piše v lepem domačem narečju: »Tako smo se 'no malo potrudili, da bi napravili enkrat na mesec sveto mašo po slovensko v špiatarski fari. (V Sempetru Slovenov, kjer je sedež dekanije vseh beneških župnij - op. ur.) Z našo veliko čudo pa smo naleteli na zanikanje (odklonitev). So nam žal, de nie mogoče molit' mašo po slovensko v nobeni špiatarski cirkvi, zak tuole bi zbudilo kajšno nevsečnost par nekaterih ljudi. Smo potarpiel' no malo cajta, zak nečemo, de maša rata parložnost za spor, za kreg, za sovraštvo. Toda smo premislili tudi, de nie pametno mučat' an požriet', kar nie v redu z kristiansko vero.«

Pomislimo 'no malo brez jeze: kamu nie vseč maša po slovensko? Na moremo dat' družega odgovora: tistim, ki so pruoit Kristusovemu Duhu; tistim, ki so zamenil' au pomotil' viero s politiko! Tuole je čudno: vsakikrat, ko se govori po slovensko, pravijo, da tuole je politika. A kaj za 'na politika tala? Tista, ki spoštuje človeške pravice an ki je potrđjena tudi od italljanske Ustave. Za glih reč', za vse pametne kristjane, bi bluo zadost viedet', de Evangelj nam kvaže spoštovat' vse jezike, vse narode, vse ljudi. Nobena politika na more prepovedat' telih resnic an telih pravic. Ce tuole je ries, mi pravimo, de nie ma nobenega smisla prepovedat' mašo po slovensko v nobeni cirkvi, najmanj v Benečiji.

Zatuo mi želimo, de tisti, ki imajo odgovornost, naj premislijo pametno an globoko, an naj prebarnejo njih mnenje. Ce tuole se bo zgodilo, bomo mogli rieč' de tudi v Benečiji viera velja vič ku strah.«

Dejstvo, da so 20 let po koncilu in 40 let po zlomu fašizma še vedno tudi v katoliški Cerkvi ljudje, ki nočejo slovenske maše za slovenske ljudi, ki zaprejo župnijsko cerkev in podružnice, ker nočejo, da bi se v njih brala maša po slovensko, to dejstvo človeka ne samo čudi, temveč mu dviga gnev v duši in prezir do takih elementov, ki iz »strahu« zapirajo svetišče pred mašo v slovenskem jeziku. Toda iz »strahu« pred kom? Pred škofom in papežem? Ta dva morata duhovnik in kristjan spoštovati, imeti do njih obzir, a ne strahu. V Kristusovi Cerkvi ne sme biti strahu, kadar gre za pravico in resnico. Če bi se poljski duhovnik Popieluszko bal, bi danes ne bil mučenec. Tudi sv. oče Janez Pavel II., če bi se bal novih atentatov, bi ne hodil po svetu.

Toda po našem mnenju v Benečiji ne gre za »strah«, ampak za usedline fašizma, ki so še vedno ostale v Benečiji kot ostane drožje na dnu soda; usedline (drožje) tudi v cerkvenih vrstah. Vendar ne pri vseh cerkvenih ljudeh. V Ogleju je na srečanju članov škofijskih pastoralnih svetov iz dežele Furlanije-Juljske krajine nastopil tudi duhovnik iz Vidma in dejal: »Škofijski pastoralni sveti v naših škofijah bi se morali soočiti tudi z vprašanji sožitja med etničnimi skupinami.« Tudi v videmski škofiji so torej cerkveni moške, ki razumejo položaj. Don Abbondio v Manzonijevih Zaročencih pravi: »Il coraggio, se uno no ce l'ha non se lo può dare.« (Če kdo nima poguma, si ga ne more dati.) Če je v špiatarski dekaniji kak don Abbondio, naj mu nadškofija poskrbi kako bolj »varno« mesto, ker ni prav, da daje pohujšanje v Kristusovi Cerkvi.

K. HUMAR

Teden železniških nesreč

Evropske železnice veljajo za prevozno sredstvo, na katerem se popotnik dosti varno počuti, saj so nesreče redke in tudi ne zahtevajo velikega števila žrtev. Pretekli teden pa je pokazal, da človek tudi na železnici lahko doživi hude stvari.

Pri kraju Viseu na severu države sta na enotirni progi trčila brzec »Sud-express«, ki vozi na liniji Oporto-Pariz in krajevni vlak. Nesrečo je zakrivil postajni načelnik, ki je krajevnemu vlaku dal dovoljenje za odhod s postaje, ko je že bil na istem delu proge drugi vlak. Zaradi velike brzine sta trčila drug v drugega z vso silo. Pet vagonov se je pri tem prevrnilo, nato pa jih je zajel še požar, štiri vagona pa je vrglo 50 m proč. Na brzcu so bili večina portugalski zdomci, ki so se vračali proti severu Evrope. Umrlo jih je 49, nad sto pa je bilo ranjenih. Portugalski predsednik Eanes je razglasil tridnevno narodno žalovanje.

Druga nesreča se je zgodila v Švici, kjer je blizu Lozane ob Ženevskem jezeru krajevni vlak zadel v dve lokomotivi, ki sta izvajali premikanje. Dva od petih vagonov sta se prevrnila, obe lokomotivi sta bili uničeni, v njih pa oba strojevodja in še trije potniki, 43 oseb pa je bilo ranjenih.

Na železniški postaji Celje v Sloveniji pa je udaril v zadnji vagon stoječega potniškega vlaka tovorni vlak. Vagon se je zvrnil na sosednji tir, k sreči ni bilo človeških žrtev.

Italijanska partija je ponosna nase

V Ferrari se je zaključil vsedržavni festival komunističnega dnevnika »Unità«. Zadnji dan, v nedeljo 15. septembra, je nastopil kot govornik tudi glavni tajnik PCI Natta. Govoril je 45 minut. Med pri-

Lani v februarju je ministrski predsednik Craxi obiskal Dunaj in s kanclerjem Sinowatzom podpisal vrsto sporazumov o sodelovanju na gospodarskem in kulturnem področju. V četrtek 12. septembra mu je Sinowatz obisk vrnil. V Rimu je prebil tri dni.

Kljub temu, da je bilo v uradnih sporredih komaj omenjeno, je bilo vprašanje Južne Tirolske eno glavnih točk pogovorov med obema državnikoma. Avstrijska vlada ima namreč po pariškem sporazumu pravico bedeti nad uresničevanjem določb tega sporazuma.

Odnosi med Italijo in Nemci so se v bocenski pokrajini po občinskih volitvah v letošnjem maju zelo zaostriili. Italijani se na Južnem Tirolskem čutijo vse bolj ogroženi in zapostavljeni, kar so izrazili s tem, da so v Bocnu iz protesta množično volili za MSI, ki je tako postal s 23 svetovalci stranka relativne večine v tamkajšnjem občinskem svetu.

Nemci pa s svoje strani očitajo italijanski vladi, da od Craxijevega obiska na Dunaju ni bilo nobenega napredka glede še odprtih vprašanj kot je npr. raba nemščine na sodiščih. »Če se po razgovorih s Craxijem in Sinowatzom južnotirolski avtonomni statut ne bo začel v celoti izvajati,« je dejal voditelj Južnotirolske ljudske stranke dr. Silvius Magnago, »bo prišlo med nemško govorečim prebivalstvom Bocna in Merana ter Rimom do krize.«

Na samem srečanju v Rimu pa se je pokazalo, da avstrijska stran južnotirolskega vprašanja ne namerava nategovati do skrajnosti. Oba predsednika sta poudarila, da nemška manjšina v bocenski pokrajini ne sme postati dejavnik ločevanja ampak združevanja ter utrjevanja vezi med Italijo in Avstrijo. Craxi je s svoje strani dejal, da je rešitev za južnotirolsko vprašanje možna, a je treba iskati »realistične rešitve« in biti z obeh strani pripravljen na kompromise. »Najbolj

važno pa je,« je zatrdil, »da se težave rešujejo v konstruktivnem duhu.«

Drugače pa so bili pogovori kar uspešni. Podpisanih je bilo sedem gospodarsko tehničnih sporazumov. Eden od njih govori o tržaškem pristanišču, v katerem naj bi Avstrija dobila vrsto ugodnosti za uvoz in izvoz svojega blaga kot jih že ima v Hamburgu in na Reki. Do 31. januarja prihodnjega leta naj velja tudi poskusna nalepka, ki olajšuje potnikom iz obeh držav prehod meje na Trbižu in Brennerju.

Oba sosesednika sta se tudi strinjala glede Bližnjega vzhoda: priznati je treba izraelsko državo in pravice palestinskega ljudstva. V zvezi s tem je treba nadaljevati s pogajanjem.

Kancler Sinowatz se je sestal tudi z državnim predsednikom Cossigom, rimsko bivanje pa zaključil v Castelgandolfo, kjer se je zasebno razgovarjal s papežem Janezom Pavlom II.

Beograjski pronuncij na obisku v Sloveniji

Od 3. do 6. septembra se je mudil na zasebnem obisku v Sloveniji apostolski pronuncij v Jugoslaviji nadškof Francesco Colasuonno. Bil je to prvi njegov obisk slovenskih krajev.

Najprej se je ustavil v Ljubljani in nato prenočil v škofijskem dvorcu. Ob sprejemu nadškofa Suštarja je naslednji dan odpotoval v Maribor, kjer ga je v cerkvi sv. Cirila in Metoda na Tezencem pozdravilo 90 duhovnikov, udeležencev katehetskega tečaja, mariborski škof Kramberger pa mu je izrekel dobrodošlico. Visoki gost si je nato ogledal stolnico in se ustavil na grobovih škofov Slomška in Držečnika.

Proti večeru se je vrnil v Ljubljano in v tamkajšnji stolnici somaševal s škofoma Suštarjem in Leničem. Mašo je opravil v zelo dobri slovenščini.

V četrtek 5. septembra je v družbi dr. Suštarja odpotoval v Koper, kjer sta ga sprejela oba škofa: dr. Jenko in msgr. Pirih. Po kosilu so vsi skupaj šli v Portorož in si ogledali novo cerkev, na povratku pa še znane freske v cerkvi v Hrastovljah. Pronuncij Colasuonno se je v petek 6. septembra vrnil v Beograd. Po lastnih besedah je iz Slovenije odnesel najlepše vtise.

Kardinal König ni več dunajski nadškof

Dunajski nadškof kardinal König je dopolnil 80 let življenja. Sv. oče je po petih letih sprejel njegovo odpoved dunajski nadškofiji. Trenutno še ni znano, kdo bo njegov naslednik. Ker je kardinal König dopolnil 80 let, v primeru volitve novega papeža, ne bo imel več volivne pravice.

Volitve v dveh skandinavskih državah

■ Na parlamentarnih volitvah na Norveškem je ponovno zmagala povezava meščanskih strank nad levičarskimi, čeprav to pot le za en sedež. Vladajoče stranke so si od celokupnih 157 poslanskih mest priborile 78 in sicer konservativna stranka, ki jo vodi sedanji ministrski predsednik Kaare Villoch 50 (-3), demokratični kristjani 16 (+1) in stranka centra 12 (+1). Laburisti, ki so v opoziciji, bodo imeli 71 sedežev (+5), levi socialisti pa 6 (+2). Brez sedežev so ostali liberalci, marksisti-leninisti, novi liberalci in komunisti.

■ Na Švedskem so bile preteklo nedeljo volitve, na katerih je ponovno zmagal levičarski blok, ki ga vodi sedanji ministrski predsednik Olof Palme. Njegova socialdemokratska stranka si je zagotovila 152 poslanskih mest, komunisti pa 19. Socialdemokrati so izgubili kar 7 mest. Čeprav zavezniki, pa komunisti nimajo svojih predstavnikov v vladi. Tri meščanske stranke, ki so med seboj povezane

Gospodarska kriza je zajela tudi Slovenijo

Kakor poroča Tanjug, je izvršni svet Slovenije imel sejo, na kateri je pregledal gospodarsko gibanje v Sloveniji v prvih sedmih mesecih letošnjega leta. Ugotovil je, da je industrijska proizvodnja zastala. V skladiščih se kopičijo neprodani izdelki, ker je padla kupna moč ljudstva in se je le malo povečal izvoz v tujino. Tudi v prihodnjih mesecih do konca leta ne predvidevajo izboljšanja.

Srbijo in druge južne pokrajine Jugoslavije je močno prizadela suša. Ponekod, zlasti v okolici Niša, je suša pobrala do 60 odstotkov poljskih pridelkov. Veselijo se le turistični delavci, saj je bilo turistov čez poletje toliko, da so bili vsi hoteli in kampinji docela zasedeni. Tudi sedaj v septembru je še vedno veliko zlasti tujih gostov ob morju in v drugih letoviških krajih. Računajo, da jih je še vedno nad 400 tisoč.

Klavrno potovanje francoskega predsednika

Francoska tehnika je doživela zadnje dneve ponižujoče neuspehe, ki so bili krepka zausnica za francosko »veličino«. Predsednik Mitterand se je namenil obiskati prekomorska ozemlja in pred svetom potrditi francosko navzočnost v teh delih sveta.

Pa se je zataknilo že na letališču v Parizu. Ponos francoskega letalstva nadzvočni »Concorde« se ni mogel dvigniti zaradi napake na zavorah. Potrebni sta bili dve uri, da je odpotoval z dvojnikom. V francoski Gvajani naj bi Mitterand prisostvoval izstrelitvi rakete »Ariane 2«, ki je nosila na sebi dva telekomunikacijska satelita. Izstrelitev pa se ni posrečila in tako je šlo v nič 190 milijonov dolarjev.

Francoski predsednik je nato nadaljeval pot na koralni otok Mururoa v francoski Polineziji sredi Tihega oceana, kjer je jedrsko oporišče in je bilo v zadnjih letih opravljenih že 70 atomskih poskusov. Francoski voditelji trdijo, da je to potrebno za državno varnost. Mitterandovo navzočnost na tem območju sta ostro obsodili vladi Avstralije in Nove Zelandije, ki se zavzemata za odpravo atomskega orožja v tihomorskem prostoru.

Hirošima — dve različni poti

Ob 40. obletnici v avgustu, kar so Amerikanci odvrgli prvo atomsko bombo na Hirošimo, so časopisi veliko pisali o Paulu Gregmanu, ki je tiste dni napravil samomor. Paul Gregman je bil član posadke, ki je odvrгла bombo na Nagasaki, kjer je umrlo 70.000 ljudi. V svojem stanovanju v Hollywoodu se je obesil.

Toda malo ali nič ni do sedaj svetovno časopisje pisalo o nekem drugem članu posadke, ki je sedaj franciškan in ima redivno ime Louis Vitale. Ta mož je bil častnik na bombniku, ki je odvrgl prvo atomsko bombo na Hirošimo. Ko je zvezel za strahotni učinek bombe, se je zamislil in sklenil, da čimprej zapustij vojsko in postane duhovnik. »Dosti je vojne! Želim se zavzemati za novi svet ljubezni: želim postati duhovnik.« To je tudi izpolnil in je sedaj franciškanski pater. Letos v juliju je bil na generalni skupščini franciškanov v Assisiju. V mestu Las Vegas vodi center za mir, ki vsako leto na veliki petek organizira vseameriško akcijo »post za mir«.

Res, dve različni poti.

Prenovljene Mengore

OKNO V DANAŠNJI SVET

Nevednost ali kaj?

Romarska božja pot Mengore na Tolminskem

Kot je poročala »Družina«, so prenovili Marijino romarsko cerkev na Mengorah. Prenovitev zunaj in znotraj je delo domačinov iz Volč ter iz sosednjih župnij Sv. Lucije (Most) in iz Tolmina. Mengore so namreč grič, ki meji na omenjene tri župnije in Marijina cerkev je nekako last vseh treh župnij, čeprav Mengore uradno spadajo pod Volče.

Na Mengorah je stala cerkva že okrog leta 1490, torej prej kot na Sv. gori in velja za romarsko svetišče Tolminske. Toda tudi od drugod so ljudje radi romali na Mengore, dokler so romarji še imeli voljo hoditi. Kajti do cerkvice na griču je mogoče le peš.

Ivan Pregelj piše v Tolmincu, da so se pri mengorski cerkvi zbrali tolminski puntarji in tam sklenili svoj upor.

Med prvo svetovno vojno je prek Mengor tekla fronta med Avstrijci in Italijani. Na griču so se utrdili Avstrijci, zato so grič in cerkev obstreljevali italijanski topovi. Po vojni je tedanjí volčanski župnik Alojzij Kodermač s pomočjo vojne odškodnine cerkev obnovil in ob poti postavil postaje križevga pota. Ker je takrat Tone Kralj slikal volčansko župnijsko cerkev, je skupaj z ženo Marjo poslikal še mengorsko svetišče. Takrat so začeli prirejati na Mengorah stanovske shode za Tolminsko, kot so jih tudi drugod v časih fašizma.

Po zadnji vojni je cerkev samevala in začela razpadati, ker so jo obiskali tudi razni »uzmoviči«. Pred dvema letoma so pa Volčani skupaj z Mostarji in Tolminci sklenili, da cerkvo obnovijo. Letos so na praznik Marijinega rojstva lahko s ponosom gledali na obnovljeno Marijino svetišče, ki prrijazno pozdravi popotnika, ko se pripelje do križišča pod Selami Idrija-Kobarid. Naj Mati božja mengorska varuje Tolmince in druge popotnike na cesti!

Srednje nad Ročnjem je doživelo lep praznik

Pred sto leti 28. septembra 1885 je goriški nadškof Zorn posvetil in Srednjem novo cerkev v čast sv. Trojici, obenem pa je Srednje postalo samostojen vikariat.

Danes je na Srednjem malo ljudi. Meja je čisto blizu in mnogi so se zaradi odročnosti kraja izselili. Tako je začela tudi cerkev propadati. Lansko poletje pa so začeli tisti, ki so ostali, z obnovitvenimi deli. Tako je letos v tej cerkvi lahko opravil zlato mašo rojak s Srednjega Ignac Dugar. V začetku prve svetovne vojne je moral v begunstvo. Svoj novi

dom je našel v Sieni, tam stopil v semenišče in bil 6. aprila 1935 posvečen v duhovnika. Mnogo let je služboval v nadškofijski kuriji, a ostal ves čas povezan z rojstnim krajem. Ohranil je materni jezik in ga zadnje čase s prebiranjem »Družine« se spopolnil. Dvanajst duhovnikov ga je 11. avgusta spremilo k oltarju, pridigal pa je g. Stanko Zorko, slovenski kaplan v Rojnu, ki je prva leta svojega duhovniškega življenja po zadnji vojni prebil prav na Srednjem.

★

Jubilej štirih slovenskih misijonarjev

Pred 50 leti so šli v misijone štirje člani salezijanske družbe: Andrej Majcen, Stan-ko Pavlin, Ernest Saksida in Joško Kramar. Prvi se je po delu na Kitajskem, v Vietnamu in na Tajvanu vrnil v domače kraje, Pavlin uspešno deluje v Hongkongu, Saksida v Braziliji, Kramar pa v Papui-Noví Gvineji.

Na praznik Marijinega rojstva so vsi štirje ob somaševanju 25 duhovnikov v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku pri Ljubljani opravili zahvalno sv. daritev. Navzoč je bil tudi ravnatelj Doma v Tinjah na Koroškem Jože Kopečinig, msgr. Franc Mikuz za je prebral pismo, ki ga je poslal nadškof Alojzij Suštar.

★

Pok. duhovnik Janez Ulaga

V četrtek 12. septembra je v cestni nesreči blizu Ljubljane umrl salezijanski duhovnik Janez Ulaga (47 let).

Pred nekaj leti je bil župnik na Skofijah pri Kopru. Tako ga poznajo mnogi Tržačani, predvsem romarji, ki so bili v zadnjih letih z nami v Marijinem Celju, v Turinu, Rimu in še kje. Posebno Katinarci, ki jih je navadno spremljal, ga hranijo v lepem spominu. Bil je prijeten vodič, ki je znal svoji skupini na dolgih potovanjih veliko povedati in dati. Njegov govor v Marijinem Celju je ostal v spominu kakor govor pok. Jožeta Vidmarja v Fatimi pred osemnajstimi leti.

Župnik Janez Ulaga je pripravil farni cerkvi na Skofijah krasen kip Marije Pomočnice, ki so ga dobrotniki naročili v salezijanski kiparski šoli v Barceloni. Po zelo dolgem čakanju na carini v Milanu je kip prispel na Skofije, v izredno zadovoljstvo pokojnega sobrata Janeza.

Njegov pogreb je bil v ponedeljek 16. septembra v Ljubljani. Udeležilo se ga je nad sto duhovnikov in prava množica vernikov. Blagega sobrata priporočamo v krščanski spomin. Težka ločitev ne bo dolgo, ker »kmalu tam se vidimo«. - F. Š.

Nekaj vtisov iz Loga pri Vipavi

»Steza pravičnih je kakor luč zore, ki sveti bolj in bolj do polnega dne,« beremo v sv. pismu v knjigi Pregovorov. In višek te polnosti so doživljali ob zlato-mašnem slavlju na Marijin praznik 8. septembra v Logu pri Vipavi. Štirje zlato-mašniki: Ivan Kobal, Stanislav Vrtovec, dr. Tone Požar ter Jože Milčič so ob asistenci škofa Pirihia slavili svoje zlato jubileje.

Z venci okrašena cerkev, hvaležne množice, ki se je stiskala v prenatrpani cerkvi in one na galerijah, je bilo mnogo več kot se je nabere pri nas v zamejstvu za največje praznike. Mogočno petje okrog sto pevcev na koru pod vodstvom J. Trošta je izvajalo Tomčevo mašo sv. Cirila in Metod, Tomčev 99. psalmi. Mašvo Pesem slovesna dvigni se, Tomčevo Gospod, vodnikov nam daj, ter Ne boj se, verna čreda, ob koncu pa še Premrlovo Poglej na nas z višave; vmes pa še druge bolj znane ob ljudskem petju.

Pozdravne besede je škofu naslovil najprej domači dekan F. Pivk. Sledil je nagovor moža-domačina, ki je celo izračunal, da je sonce vzšlo več kot 18-tisočkrat od

njihove nove maše. Hvaležno se je spominjal, da so kot varuhi vere šli skozi nešteto težav, preizkušenj in vojne vihere, da ohranijo in utrdijo svoj narod v zvestobi do Boga in do Cerkve. Blagoslov božje besede, ki je zaznamovala duše s trajnimi sledovi, naj sedaj v potisočerjeni zahvali ožarja osivele zlatomašnike.

Zlasti pa smo dojeli škofov srčni utrip, ko je na kratko orisal življenjsko pot zlatomašnikov, od katerih je g. Stanislav Vrtovec imel več ko sto misijonov širom Slovenije. Cestital jim je za polstoletno zvestobo v službi evangelija, v požrtvovalnem razdajanju dušam in slovenski Cerkvi. Pohvalil pa je tudi vernike, da tako lepo skrbijo za semenišče in vse druge cerkvene potrebe; pozval jih je k vztrajni molitvi za nove duhovne in misijonske poklice. Duhovni poklici se rodijo v družinah, je dejal, kjer imata molitev in Bog svoje častno mesto.

Bogata duhovna doživetja zlatomašnega slavlja so res bila za oči, učesa in za srce en sam slavospev Bogu za zdravo vipavsko občestvo, ki globoko ceni duhovne vrednote.

■ Kar precej let bo treba, da se obnovi borov gozd nad železniško progo v bližini Tržiča v smeri proti Devinu. Hud požar je uničil nekaj hektarjev tega gozda. Gozdni stražniki in prostovoljci so potrebovali skoro en dan, da so požar obvladali. Škoda je ogromna, saj se v naravi takih nesreč ne da popraviti tako hitro kot razdejana naselja.

■ Sodišče v Pireju (Grčija) je obsodilo na deset let in deset mesecev zapora kapitana grške ladje »Garifalia«, ker je 17. marca dal pometati v morje nedaleč od severne Somalije 11 Kenijcev, starih od 14 do 28 let, ki so se kot »slepi« ptniki vihotalpili na ladjo, da bi dosegli Evropo. Obenem s kapitanom so bili obsojeni še njegov namestnik na tri leta in osem mesecev, drugi oficir in dva člana posadke pa so dobili po dve leti in sedem mesecev. Preostalih šest mornarjev je dobilo 16 mesecev zapora, a so jih takoj izpustili, ker so kazni prestali v preiskovalnem zaporu. Vsi vodilni grški časopisi so obsodbo pozdravili kot upravičeno.

■ Šef sovjetske obveščevalne službe v Londonu 46-letni Oleg Gordievski je zaprosil britansko vlado za politično zatočišče. Sedaj se je zvedelo, da je že 19 let vohunil za Vel. Britanijo. Na podlagi njegovih razkritij je angleško zunanje ministrstvo odredilo izgon 25 diplomatov in uslužbencev sovjetskega veleposlaništva v Londonu (z družinskimi člani 84 oseb). Kot je bilo pričakovati, je sovjetska vlada odgovorila s podobnim, skorajda enakim ukrepom. 25 britanskim državljanom (18 diplomatov, 5 časnika in dvema poslovnežema) je bilo naročeno, naj v roku treh tednov zapustijo ruska tla »zaradi delovanja, ki ni v skladu z njihovim položajem«. Isto formulacijo so uporabili že prej v Londonu. S tem pa zadeve še ni bilo konec, kajti London je naknadno javil izgon še šestim sovjetskimi diplomatom.

■ V Kataloniji je ob proslavljanju Dneva Katalonije prišlo do nacionalističnih izbruhov, v katerih so prevladovala gesla proti Španiji. Videti je bilo napise kot »Proč s špansko zastavo!« ali »Katalonci nismo ne Španci ne Francozi«. Zažgane so bile tri španske zastave in poškodovano neko vozilo z madridsko evidenčno tablico. Prisotni so bili tudi zastopniki baskske politične koalicije H. Batasuna, ki je podaljšana roka teroristične organizacije ETA. Govornik se je opravičil, da mora govoriti v zasovraženi španščini in izrazil vso podporo baskskega naroda v boju Katalonije za neodvisnost.

■ Nad 70.000 poljskih delavcev se je zbralo na Jasni gori nad Čenstohovo, kjer se molili za povratek sindikalne svobode in za politične zapornike. Glavni govornik je bil škof iz Gdanska Tedeusz Goclozski, somaševanje pa je vodil kardinal Henryk Czubinovic, nadškof iz Wrocława. Romanja so se udeležili tudi starši lani umorenega duhovnika Popieluszka in Nobelov nagrajenec za mir Lech Walensa, voditelj razpuščenega neodvisnega sindikata Solidarnost.

■ Dan po razglasitvi sankcij proti rasiščenemu režimu v Washingtonu je sankcije sprejelo tudi deset držav Evropske gospodarske skupnosti, ki pa v bistvu ne zadenejo južnoafriškega gospodarstva, ker so dejansko bolj simbolične kot pa realne. Tako so v Luksemburgu sklenili, da bodo ukinili izvoz nafte v Južnoafriško republiko, da bodo prepovedali izvoz najso-dobnejše tehnologije in zamrznili jedrsko sodelovanje. Nadalje se ukine medsebojno kulturno, znanstveno in športno sodelovanje, odpoklicani bodo vojaški atašeeji, črnim Južnoafričanom pa bodo na voljo štipendije na univerzah v državah EGS. Dejansko pa imajo zahodnoevropske države pred sankcijami, zlasti ZR Nemčija in Vel. Britanija velik odpor. Prekinitev trgovanja z Južno Afriko bi Vel. Britanija stala izgubo 250.000 delovnih mest, v Zahodni Nemčiji pa bi zmanjšani uvoz kroma in platine iz Južne Afrike povzročili zmanjšanje družbene proizvodnje za četrtino.

■ Skupina oboroženih mož je v prestolnici srednjeameriške države Salvador ugrabila 35-letno Inés Guadalupe Duarte, hčerko sedanjega državnega predsednika Duarteja in mater treh otrok. Z njo je bila ugrabljena tudi njena tajnica, ki jo je v vozilu spremljala, oba osebna stražarja pa sta bila ubita.

■ Izraelski zunanji minister Samir je obiskal Japonsko, kjer se je mudil pet dni. Japonski sogovorniki so mu dali vedeti, da simpatizirajo s Palestinsko osvobodilno organizacijo (OLP) in da je sodelovanje z njo bistveno za rešitev bližnje-

vzhodne krize. Samir pa je odgovoril, da razgovori z OLP ne pridejo v poštev, ker ta organizacija ne išče drugega kot uničenje izraelske države. Ta izjava pa ni bila všeč japonskemu zunanjemu ministru, tako da je odklonil Šamirovo vabilo, naj obišče Izrael, češ da bo prišel takrat, ko bodo dani stvarni pogoji za mir na Bližnjem vzhodu.

■ Državni udar na Tajskem v jugovzhodni Aziji (bivši Siam), ki ga je izvedla skupina visokih častnikov, je terjal pet mrtvih in okoli 60 ranjenih. Med žrtvami sta tudi dva časnika. Ta udar, ki ga je izvedel isti krog oseb, je bil v teku štirih let že drugi, a vsakič je propadel, ker ga vrhovno vojaško poveljstvo ni podprlo. Zanimivo je, da se je v času upora ministrski predsednik mudil v tujini, kralj pa izven prestolnice na jugu v svoji letni rezidenci, kar je dajalo upornikom upanje, da bodo uspeli.

Iz slovenske Koroške

Obračun Doma v Tinjah

V Domu v Tinjah na Koroškem je zelo razvejana dejavnost. Na programu so stalne prireditve. Lani jih je bilo skupno 275 in se jih je udeležilo 7.582 tečajnikov. Na sporedu so bila tudi številna romanja in potovanja, tečaji za pripravo na zakon duhovne vaje in umetniške razstave.

Dom ima toliko dohodkov, da se vzdržuje sam. Teži ga pa še vedno dolg iz časa gradnje, ki znaša 4 milijone šilingov.

Slovinci po svetu

Pismo iz Kanade

Naš zvesti sotrudnik Stanko Šuligoj nam je poslal iz Toronta sledeče pismo:

Toronto, 4. septembra 1985

...še vedno razpečavam po 40 kolekcij goriških mohorjev, pa tudi »Most čez ocean« gre dobro v promet, zato mi pošljite še nekaj izvodov.

V zahvalo, pa tudi zato, da boste lažje razumeli, zakaj sem vas nadlegoval s svetogorsko razglednico, prilagam dve sliki svetogorske kapelice, ki sem jo pred leti postavil na našem letovišču in jo sedeva še vedno z veseljem oskrbujem. Tam v bližini imava z ženo tudi skromno poletno kočjo, kjer preživiva večji del poletja. To je namreč kraj, kamor se preseli vse naše versko in kulturno življenje od maja do zahvalne nedelje v oktobru. Tudi znanci iz Clevelanda pridejo radi k nam na odih. V juniju sva se z ženo udeležila v Clevelandu na Orlovem vrhu komemoracije naše tragedije. Kakor vidite, je prijateljstvo, ki ima svoj začetek v Gorici, še vedno prisrčno in trdno. Na žalost so pa tudi izjeme.

Mimogrede naj omenim, da je moje zdravstveno stanje zagonekta že celih 15 let. Bog ve, zakaj sem še tukaj. On tudi ve, da ga preveč ne nadlegujem, marveč le hvalim za dobrote, ki sem jih deležen v lepih, pestrih jesenskih dneh.

Škof Smej je med nami že nekaj tednov. Preteklo nedeljo je vodil Baragovo proslavo na letovišču ob kipu svetniškega kandidata. Prihodnjo nedeljo pa bo vodil vsakoletno romanje v Midland, kraj kanadskih mučencev, kjer imamo tudi mi Slovenci spominski križ žrtvam revolucije...

Kapelica s podobo Svetogorske kraljice je pripravljena, da sprejme monštranco z Najsvetejšim na dan telovske procesije na slovenski pristavi v Torontu

»Kdor ponižuje se sam, podlaga je tujčevi peti.« Tako pesnik. Nas pa ponižujejo drugi, zlasti tu v Gorici. Zato ne smemo močati, posebno takrat ne, ko poniževanje, omalovaževanje in celo zaničevanje slovenskega jezika uporabljata izmišljena, nezgodovinska in v zadnjem času tudi nekulturna sredstva. Prejšnji teden je npr. Lega Nazionale na plakatih po zidovih pe-la hvalo predsedniku republike, češ da v svojem govoru v Agordu ni zagotavljal pravic jezikovnim manjšinam (beri: slovenski, furlanski itd.), marveč le kulturnim.

Tukaj je Lega ustrelila debelega zajca. Samemu predsedniku podtika nevednost, češ da jezik ne spada h kulturi. Kako, kdaj in kje se kultura ne uveljavlja, če ne po jeziku posameznih narodov? Izobrazba, vera, književnost, glasba, umetnost nekega naroda se kaže predvsem v jeziku dotičnega naroda. Če jezika ni, tudi kulture ni, ali pa je ostalemu svetu neznan. Ali misli Lega, da je kultura v zatiranju manjšin, v nasilju, v mafiji, ugrabljanju, poneverbah ob sodelovanju visokih državnih nameščencev, v mamilih, spolnosti, razporoki in splavu? Zares, draga Lega, s tistim plakatom si se proslavila s pehlo izobrazbo svojih odgovornih, ki jim jezik ni prvo in najvažnejše sredstvo kulture. Izobraženi g. predsednik gotovo ne misli tako na kratko, kakor mu ti podtikaš. Brzjavi mu opravičilo, da ti ne pošlje zlatega odličja (iz korenja), če zve, da ga imaš za tako nekega moža!

Pred meseci je ista Lega dvignila svoj glas proti nevarnosti potujčevanja Gorice, če bi Slovenci dobili zaščito, ker da jih je celih 7%. Koliko odstotkov Slovencev je, lahko ugotovi vsak otrok, če vzame v roke lanski italijanski pregled o dobrodelnosti v naši škofiji. Računstvo je danes v modi. Računi pa neizpodbitno dokazujejo, da so za misijonske in škofijske potrebe sorazmerno prispevali največ Slovenci. Nekateri slovenske župnije, redovi, zavodi, šole, Marijina družba so daleč presegli italijanske, številnejše in bogatejše. In še iz podatkov ni vse razvidno, ker so darovi slovenskih vernikov v Gorici šteti skupno z ostalimi darovi mnogih italijanskih župnij. Če bi bile nabirke ločene, bi se tehtnica poglobila še bolj na slovensko stran. Po teh sadovih je mogoče približno določiti odstotke Slovencev v mestu.

Kar se tiče poslovenjenja mesta, naj Lega here, kar je pred sto leti zapisal zgodovinar Kociančič, katerega resno upoštevajo ne le Slovenci, ampak tudi Italijani in Furlani. Ta mož piše, da je bila v njegovem času Gorica pretežno slovenska. Italijani so bili samo nekateri uradniki in trgovci. Če so danes Slovenci v manjšini, kdo potujčuje mesto? Zares, strah ima velike oči! Toda Kociančič je bil Slovenec, ki ga Lega noče poznati.

Zof

Iz Slovenije

Dominikanci so se vrnili v Slovenijo

Dominikance al red pridigarjev je ustanovil španski duhovnik sv. Dominik Guzman leta 1215. Glavna dejavnost teh redovnikov je poučevanje in oznanjevanje evangelija. Dominikanci zelo gojijo pobožnost do Marije in si prizadevajo za razširjanje molitve rožnega venca. Sv. Albert Veliki in sv. Tomaž Akvinski sta pripadala temu redu.

V preteklosti so imeli dominikanci samostan v Ptuj in v Novem klostru pri Polzeli na Stajerskem, dominikanke pa tri: v Velesovem pri Kranju, v Studenih pri Poljanah in v Radljah ob Dravi. Vseh teh pet samostanov je kot toliko drugih zapustil cesar Jožef II. Od takrat, se pravi kar dvesto let na slovenskem ozemlju ni bilo nobenega dominikance, dominikanke pa so se vrnile v Velesovo.

Leta 1965 pa so ti redovniki znova prišli v naše kraje in začeli oskrbovati božjepotno Marijino cerkev v Petrovčah pri Zalcu (Savinjska dolina). Leta 1975 so Petrovčevce postale samostojna župnija, ki jo je mariborski škof izročil v vodstvo slovenskim dominikancem. Župnik je postal p. Manes Zdolček, ki je to še danes.

V tem času mu je uspelo zgraditi samostan-župnišče, ki ga je v nedeljo 8. septembra, ko se v Petrovčevce zgrnejo Marijini častilci od blizu in daleč, blagoslovil mariborski škof Kramberger. Trenutno deluje v Sloveniji pet dominikancev, ki upajo, da bo z Marijino pomočjo novi samostan postal dom za nove redovne poklice.

Kar pokvari en neumnež, sto pametnih ne more popraviti (Dragoj Žarković).

Doberdobska kronika

(Odporno pismo)

Povod za to pismo sta dala članek v dnevnikih »Primorski dnevnik« in »Il Piccolo« v začetku septembra. Kronika o delovanju občinskih svetov je v glavnem verodostojna. Zato je namen pričujočega pisma ne izrazito polemičen, pač pa kritičen in naj prispeva k boljšemu poznavanju problemov, ki tarejo vas Doberdob.

1. Prva misel gre k odprtju nove srednje šole, ki je v gradnji. Take pobude bi morale biti za slovensko manjšino v Italiji pozitivne. Toda problem nastaja, ker je število rojstev in vpisov v prve razrede slovenskih šol iz leta v leto nižje. Lahko bi se zgodilo, da bi v bodočnosti ne imeli dovolj učencev za odprtje oddelka srednje šole. Sedaj so v teku dela, zato so besede skoro odveč. Toda zakaj ne bi lahko pravočasno spremenili načrt o šoli npr. v nabavo šolskega občinskega avtobusa ali prispevali za menze dijakov? Starši tarnajo, da so otroci v mestu preveč zapušteni sami sebi in preveč ur od doma. S takim posegom bi pa bila pot Gorica-Doberdob izredno bolj funkcionalna in uspešna za vse.

Gorica pomeni za manjšino še vedno pomemben center. Dijaki goriške pokrajine pa se lahko med sabo spoznajo in izmenjajo svoje izkušnje. Decentralizacija je torej v tem trenutku tvegana, mestu Gorica pa ni jemati vloge, ki mu v tem pripada.

2. Druga puščica naj gre naložbi občinskega sveta za preureditev okolja ob Doberdobskem jezeru v park ali naravno oazo. Zaradi poznavanja teritorija smem trditi, da so pobude v tej smeri negativne. Jezero je presihajoče, tj. pozimi izredno naraste in poplavi, poleti pa je tako suho, da se da prebresti peš po blatu in močvirju. Kdor zna ceniti svoj kraj, želi, da ostane tako kakor je, samo tako lahko ohrani svoj naravni čar. Okolje jezera je pristno kraško in zato ne potrebuje sprememb. Problem je tudi v tem, da bi bili domači vinogradniki ob jezeru izredno oškodovani. V sled tega je domača SSK sklenila umakniti svojega predstavnika zaradi neupoštevanja kmečkega zastopnika. Trošenje javnega denarja se mi zdi zelo ponesrečeno, celo nasprotno ekološkim interesom vasi. Vemo, da pomeni umetno spreminjanje narave tudi spremembo ekološkega ravnovesja flore in favne, ki je zaradi naravnosti okolja še zelo bogata.

3. Poleti je dotok vode v višjih predelih vasi še vedno nizek zaradi večje uporabe v vročih mesecih. Ali se bo zgodilo, da bo treba drugič zamenjati dobavno cev? Pametneje bi bilo, da bi se v Doberdobu enkrat za vselej dolgoročno planiralo dobavo vode s srednjeročnim in dokončnim posegom, potem ko se še vedno gradijo nove hiše.

4. Beseda naj gre tudi športu. Vsi vemo, da je v vasi edini šport nogomet. Toda vemo tudi, da so doberdobski nogometaši že več let vedno v najnižji nogometni ligi. Pustimo to, za amaterje je važno nastopati. Vemo pa tudi, da je v vasi delovala v višjih ligah kvalitetna odbojkarška ekipa; možnost je bila tudi za sestavo moške ekipe, ki sedaj uspešno deluje v Jamljah. Le kolike pozornosti je bil deležen ta šport (problem občinske telovadnice), potem ko je za dela na nogometnem igrišču že večkrat prevzela občinska uprava svoje pokroviteljstvo? Občina, ena redkih v zamejstvu, ki je brez telovadnice, je v togosti vedno vztrajala, da se telovadnica ne gradi na občinske stroške. Čeprav je bilo in še sedaj obstajajo finančna sredstva, ko bi se ne nalagalo v nepotrebne namene (npr. poseg ob jezeru itd.),

bi lahko že stekla dela za novi objekt. Telovadnica bi lahko služila odbojki, košarki, notranjim treningom nogometa, smučarski telovadbi in večjemu zanimanju občanov za razvoj športov in splošne telesne kulture in ne le ene kulture — nogometa.

Ob takih dejstvih lahko razumemo razne glasove »vzdržanja« pripadnikov SSK. To so nekatera mnenja in predlogi, ki sem jih hotel izraziti kot vaščan, saj me na kraj ne vežejo samo čustva, ampak želja po resničnem prispevku za izboljšanje vaškega razvoja in napredka.

Doberdobec

IZ KANALSKE DOLINE

Koča Jožeta Peterlina

Po rajnem prof. Jožetu Peterlinu se od nedelje 15. septembra imenuje prijazna planinska koča nad Ukvmi v Kanalski dolini. Znani narodni delavec Simon Prešeren, lastnik koč, je malo zgradbo izročil v uporabo za razne prosvetne in študijske pobude tržaškim slovenskim organizacijam in skupinam, ki nadaljujejo delo prof. Peterlina.

Simon Prešeren je na pristrčno slovesnost povabil svojce in prijatelje Jožeta Peterlina, čigar lik je orisal s posebnim poudarkom hvalečnosti za njegovo narodno in buditeljsko delo v Kanalski dolini in še posebej v Ukvah.

Gostitelju so se zahvalili Marij Maver v imenu Slovenske prosvete iz Trsta, Lučka Susič v imenu svojcev rajnega prof. Peterlina in pisatelj Alojz Rebuta v imenu vseh, ki cenijo take meceneke pobude in geste slovenske zavesti in solidarnosti.

Koča Jožeta Peterlina je blagoslovil Tone Zrnc iz Kanade, trenutno na obisku v naših krajih, domačo pesem pa so na to svojevrstno slavo pod-Ofstrnikom prinesli vaščani iz Ukev, ki jim je spomin na prof. Peterlina živo zapisan v srcih.

Bralci pišejo

Pretirano ponavljanje poročil na radiu Trst A

Ne vem, kako pri tržaškem radiu praprviljajo poročila in kdo določa njihovo vsebino. Poslušalci želimo informacije. Te naj bi bile od dneva, sprotne, kakor prihajajo iz teleprinterja. Tudi novice iz naše domače kronike naj bi bile kratke in bistvene. Ponavljalo naj bi se le to, kar je za poslušalca zares važno. Tako recimo je razumljivo, da se obvestilo o neki večerni prireditvi objavi že navsezgodaj zjutraj in potem v vseh poročilih.

Ne razumem pa, zakaj ponavljajo večkrat iste intervjuje in razgovore, ki nimajo važnega neposrednega obvestila, ampak so že celi komentariji in razglabljanja. S tem se poslušalca odvrta pozornost od bistvenega. Da bom nazoren, navajam primer.

V petek 13. septembra zjutraj sem kar dvakrat poslušal precej dolg intervju s sindikalistom Igorjem Catellanijem, in sicer ob 7. in ob 8. uri. Toda isti intervju smo lahko slišali že v poročilih prejšnjega dne, v četrtek 12. septembra. Nobena postaja na svetu, vsaj v zahodnem svetu, mislim, da tega ne počenja. Ponovitve na tržaškem radiu je pa že toliko, da se mi res ne zdi potrebno ponavljati še poročila.

R. Z.

Legenda osv. križu

II.

Kakšna je bila nadaljnja usoda tega križa? Po naši legendi naj bi ga, po opravljenem smrtnem dejanju, zagrebli v zemljo in nanj — pozabili.

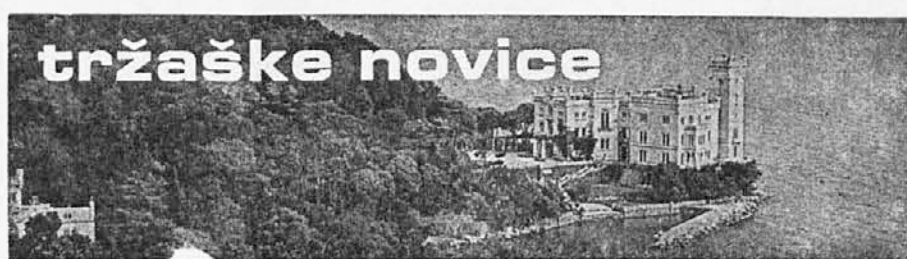
Tri stoletja pozneje so divji narodi prišli do obale Donave. Proti njim je krenil rimski cesar Konstantin. Dan pred bitko je med spanjem imel videnje angela z ognjenim križem in napisom: »V tem znamenju boš zmagal!« Ko se prebudil, ukaže, da se na zastavi da napraviti križ, ki naj vohra na čelu vojske. Res je Konstantin iz tistih bojev izšel zmagovalno. Dal je poklicati modrijane in preroke raznih verstev, da bi mu razložili, katero izmed onih verstev ima za simbol križ. Po dolgem, neuspešnem poizvedovanju je končno našel skupinico kristjanov, ki so mu pretolmačili znamenje križa.

Kaj nam legenda še pove o zakopanem križu? Sin cesarja Konstantina se je tudi

imenoval Konstantin. Zelel je zvedeti kaj več o zakopanem križu, zato je svojo mater Heleno poslal v Jeruzalem. Tu je Helena sklicala vse judovske prvake. Eden izmed njih jih je takole opozoril: »Zvedeti želijo, kje je skrit les križa, na katerem je bil razpet Kristus. Moj ded Zaher je skrivnost zaupal mojemu očetu; moj oče Simeon pa mi je na smrtni postelji zabil: "Poslušaj me, sin moj, kdor koli bi te kdaj spraševal, kje je zakopan križ, ne smeš tega nikomur izdati, četudi bi te izpostavil mučenju. Zakaj od trenutka, ko bi se to zgodilo, bi judovski narod ne mogel več vladati, temveč bi se moral klanjati Razpetemu na križu!"«

Zbrani judovski možje so se zavezali, da ne bodo izdali skrivnosti. Na vse načine so se vladarici opravičevali in se zaklinjali, da ničesar ne vedo o križu. Tedaj jim je Helena zagrozila, da bodo vsi pokončani, ako ne razkrijejo resnice. Prestrašena družina pod pritiskom popusti in pokaže na onega Juda: »Glej, on je tisti, ki ti bo povedal.«

Zdaj Helena odpusti vse ostale, pri-

tržaške novice

Iz Doma duhovnih vaj »Le Beatitudini« nad Trstom

28., 29. in 30. avgusta so imeli naši duhovniki s Tržaškega in Goriškega duhovne vaje v tem Domu. Vodil jih je dr. Alojzij Pirnat, duhovni vodja ljubljanskega bogoslovja. Udeležilo se jih je 22 duhovnikov.

Nekaj dni kasneje in sicer 2., 3. in 4. septembra pa so imele duhovne vaje žene in starejša dekleta. Vodil jih je g. Jožko Benedetič, župnik v Solkanu. Udeležilo se jih je 24 po številu, med temi tudi ena z Goriškega.

Voditelj, ki je komaj poznal naš Dom duhovnih vaj, saj je bil v njem samo enkrat in to že pred leti, ga ni mogel prehvaliti. Ta Dom, je dejal, je eden najlepših, če ne najlepši in najprimernejši za duhovne vaje v naših krajih. Stoji v popolni samotni nad mestom in človeka že sam od sebe kliče k molitvi in razmišljanju. V pritličju ima pisarno, obednico in kuhinjo, v prvem nadstropju pa lepo kapelo in zraven večjo sobo za govore in razgovore. Poleg tega ima še nekaj nad 50 sob, vsaka s svojo kopalnico. Sobe obrnjene proti mestu imajo tudi balkon s krasnim razgledom na morje.

50 sob ni veliko. Meni se zdi, da bi jih vsaj enkrat na leto za tri dni lahko napolnili z našimi dobrimi ženami in materami. Morali pa bi se za to zares zavzeti vsi dušni pastirji. Če bi v vsaki župniji na Tržaškem in Goriškem dobili samo po eno ženo, bi že skoraj napolnili Dom.

Duhovne vaje so potrebne in koristne vsakemu človeku, zlasti še v naših časih, ko vsi tako tekamo in si pravimo, da nimamo časa za to, kar je najvažnejše. In kdor se tega zaveda, se jih tudi udeležuje vsako leto, če le more. Duhovne vaje niso potrebne samo duhovnikom, redovnikom in redovnicam, ampak vsem, zlasti še materam in sploh staršem, ki s svojim le-

pim ali slabim zgledom močno vplivajo na svoje otroke.

Letos so bile duhovne vaje za žene in starejša dekleta v tem Domu že tretje leto zapovrstjo. Če Bog da, jih bomo imeli tudi prihodnje leto. Zanje smo že rezervirali 1., 2. in 3. september. Udeleženke so bile vsa tri leta zelo zadovoljne z duhovnimi vajami. Dokaz za to je dejstvo, da se jih vsako leto udeležujejo ene in iste osebe. V Domu se nekoliko fizično odpočijejo, pozabijo za tri dni na vse skrbi in težave, ki jih imajo doma, gredo vase, se spomnijo na glavni cilj svojega življenja, premišlujejo glavne resnice naše svete vere, skupno molijo, se udeležujejo sv. maše in prejemaajo sv. obhajilo, uredijo svoje račune z Bogom v dobri sv. spovedi in načrtujejo svoje duhovno življenje za naprej. Ob koncu duhovnih vaj so vse notranje srečne in zadovoljne.

Vsa tri leta so bile udeleženke zadovoljne z duhovnimi voditelji, letos pa še posebej, ker zna g. Jožko Benedetič tako lepo, jasno, preprosto in prepričljivo govoriti. Upamo, da bomo za prihodnje leto dobili vsaj tako dobrega govornika in tako zadovoljili še večje število udeleženk.

J. K.

Izpopolnjevalni tečaj za profesorje tržaških nižjih srednjih šol

V ponedeljek 23. septembra se bo začel izpopolnjevalni tečaj za profesorje nižjih srednjih šol v Trstu. Prvi del tečaja bo posvečen naslednjim temam: lik zamejskega vzgojitelja-šolnika, vključevanje prizadetih otrok v obvezno nižjo srednjo šolo, šolska zakonodaja, vzgojno-izobraževalno načrtovanje ter vzgojna interakcija in usmerjevalno-formativna naloga nižje srednje šole.

Drugi del tečaja pa bo posvečen analizi učnih načrtov posameznih predmetov. Tečaj organizirajo nižje srednje šole na Tržaškem.

Olympia na počitnicah

Kakor prva moška ekipa Olympije, tako je imela tudi ženska »Under 15« letos delovni počitek. Deklice so preživele teden dni v Zeleni laguni pri Poreču ob kopanju, treniranju in telovadbi po trim stezi. Odi-grale so tudi prijateljsko tekmo s holandskimi sovrstnicami, ki je bila vsem v ve-

Deklice »Olympie« na jadrnici v Zeleni laguni

liko zabavo. Stanovale so v 12-metrski jadrnici in ob tem okusile pristno mornarsko vzdušje. Ob dolgih večerih na krovu je bilo veliko časa za zabavo, pa tudi za načrtovanje bodoče dejavnosti. Okrepljene na duhu in telesu so se vrnile domov.

Primerilo se je, da so okrog 9. ure tam mimo nesli k pogrebu truplo umrlega mladeniča. Ustavili so pogrebce, truplo umrlega mladeniča sto položili najprej na prvi križ, nato še na drugega, a nič se ni zgodilo. Ko so truplo položili še na tretji križ, se mladenič dvigne živ in zdrav. Vzhičeni Jud se prepusti silnemu navdušenju. Spreobrne se in umre kot jeruzalemski škof.

Tako je bil najden, ali kot se tudi pravi »odkrit« pravi Kristusov križ. Ta legenda je že davno pozabljena. O njej pa so počjo pripovedovali mnogi trubadurji še do XII. stoletja, ko so hodili iz kraja v kraj.

Krdorkoli vidi danes simbol križa plapolati, bodisi v vetru Severnega morja ali pod modrim nebom Grčije ali ko se svetlika na diplomatskih prsih, verjetno sploh ne pomisli, v kolikih oblikah se je že preobrazilo drevo iz zemeljskega raja, ki je za mnoge pomenilo drevo spoznanja dobrega in hudega.

(Iz zagrebške družinske revije »Kana« priredila F. V.)

Z GORIŠKEGA

Zborovanje o cerkveni umetnosti

Prejšnji teden je bil v naši deželi Teden cerkvene umetnosti; prireditve je bila pod pokroviteljstvom štirih škofij naše dežele. V teku tedna je bilo na sporedu veliko predavanj strokovnjakov iz vse Italije, ki so obravnavali široko problematiko cerkvene umetnosti, spomeniškega varstva in zgodovine. Več dni je bilo zborovanje v Trstu, nato v Vidmu, po en dan v Gorici in Pordenonu.

V Gorici je zborovanje začelo v četrtek 12. septembra s slovesno mašo v stolnici, ki jo je daroval nadškof Del Meistri s koncelebracijo številne duhovščine. Nato je bilo v prostorih velikega semeniškega zborovanje s predavanji. Med predavatelji je bil tudi goriški prof. Sergio Tavano, ki je obravnaval umetnostne zaklade Ogleja in Gradeža. Govorili pa so še profesorji rimske univerze ter spomeniškega varstva v naši deželi.

Pozdrav goriške občine je prinesel odbornik Bratuž, ki je zlasti poudaril srednjeevropsko vlogo našega mesta in prostora. Slavnosti se je udeležil tudi goriški prefekt Pierangeli.

Prav gotovo se take prireditve uvrščajo v niz dobro zasnovanih kulturnih manifestacij, ki jih je zlasti v goriški jeseni vedno veliko.

V. mladinski raziskovalni tabor

Potekel je v dneh od 1. do 11. septembra v Sovodnjah. Na njem je sodelovalo deset mentorjev in 20 dijakov višjih srednjih šol iz Trsta in Gorice s povprečno starostjo 17-18 let. Pred tem taborom so bili tabori leta 1981 v Barkovljah pri Trstu, 1982 v Doberdobu, 1983 v Špetru ob Nadiži, lani pa v Dolini pri Trstu.

Letošnjega so organizirali Slov. raziskovalni inštitut, Narodna in študijska knjižnica v Trstu, Društvo slov. naravoslovcev in tehnikov »Tone Penko«, Društvo mladih raziskovalcev in občinska uprava v Sovodnjah. Delo je potekalo v petih raziskovalnih skupinah.

Tako so člani arheološke skupine pod vodstvom mentorja Svovljsaka iz Nove Gorice opravili popis raznih arheoloških najdbišč v sovodnjski občini, pobliže raziskovali smer rimske ceste in si ogledali gradišče nad Gabrjami. Etnološka skupina je svojo raziskavo posvetila predvsem področju gojenja sviloprejk. Delo je usmerjalo Martina Repinc. Geografska skupina je pod vodstvom Pavla Stranjca preučevala pojav opuščanja kmetijske dejavnosti na območju Vrha in Rupe.

Najbolj številna je bila skupina naravoslovcev, ki se je posvetila spoznavanju Vipave in Soče, zlasti v njenem spodnjem delu, kakor tudi preučevanju rastlinskih združb in ptic. Sociologi pa so pod vodstvom Petra Beltrama obiskali družine na Peči. Na podlagi vprašalnih pol so skušali zbrati kar največ podatkov o družbeno demografski strukturi, narodnostni strukturi kraja, odnosu do kulture in različnih vrednot.

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

Zaključna seja vodstva SGS

V torek 10. septembra se je v prostorih Katoliškega doma vršila zaključna seja vodstva Slovenskih goriških skavtov (SGS) o letošnjem taboru IZ-VOV Podgozd '85. Na seji so bili prisotni vsi voditelji letošnjega tabora, ki so se razgovorili o uspešnosti programa na tem taborjenju. Ta je bila v neki srednji meri kar velika, tako da presega veliko prejšnjih taborjenj. Delovna zagnanost je bila vredna občudovanja, vendar ni dala zaželenih sadov zaradi neizkušnosti novincev.

Velik uspeh sta letos želi zopet uvedena Dneva narave in staršev. Prvi zaradi velikega števila zbranih podatkov ter dobre kekovosti izdelkov, ki so iz teh podatkov nastali. Drugi, Dan staršev ali bolje taborni ogenj za starejše pa zaradi izredno vedrega vzdušja, ki je med to prireditvijo nastalo.

Nekaj novega so bili letos hajki za vodnike in voditelje, ki so dali nek izrazitejši pečat življenju v naravi, h kateremu mora vsak skavt težiti.

Trn v peti, ki ga vodstvo tabora že nekaj let nosi za sabo, pa je pomanjkanje razgovora med voditelji. Letos se je to pomanjkanje še posebno poznalo zaradi nekaterih nesporazumov, ki so nastali ob vlogi voditelja na taborjenju. Sad razgovora na seji je bil, da mora voditelj na taborjenju biti kot nekaj vzgojitelj in da doseže največ uspeha pri vzgajanju z zgledom. - Prizadevni gams

goriške novice

Letošnje romanje v Lurd

Goriška podružnica UNITALSI, ki jo je leta 1903 ustanovil sv. Pij X., ko je bil patriarh v Benetkah, za romanja bolnih in zdravih zlasti v Lurd in Loreto, je tudi letos pripravila romanje v Lurd od 8. do 14. septembra. Poln vlak je bil teh romarjev iz naše škofije. Udeležila se ga je tudi skupina slovenskih romarjev pod vodstvom msgr. dr. F. Močnika. Imeli smo prostor v lastnem vagonu kot smo bili tu di v Lurdu skupaj v hotelu »Christ Roi«. Udeleževali smo se skupnih pobožnosti in imeli tudi svoje slovenske pobožnosti. V terek smo imeli mašo v ukrajinski kapeli v spodnji rožnovenski baziliki. V sredo smo bili pri mednarodni maši v podzemeljski baziliki sv. Pija X. in imeli popoldne sami sv. križev pot na hrib za bazilikami. V četrtek smo imeli že ob 6.30 sv. mašo pri votlini v slovenskem jeziku za naše romarje, kjer sta z našim voditeljem sodelovali tudi gg. Ivan Kobal iz Kopra in Saško Kavalari, izseljenki duhovnik naših rojakov v severni Franciji. V petek pa smo imeli vsi goriški in treviški romarji skupno mašo v baziliki sv. Pija X. in smo pri njej tudi mi sodelovali. Vsako popoldne smo bili navzoči pri evharistični procesiji in zvečer pri procesiji z lučkami. Tako smo lahko molili in peli med drugimi jeziki tudi v našem. Vse romanje je poteklo v najlepšem redu in k vsemu je pripomoglo vse dni izredno lepo vreme. Hvala Bogu za vse. - Udeleženka

Mednarodni natečaj za violino R. Lipizer

V Gorici se je prejšnji teden odvijal — in v nedeljo 15. septembra zaključil — mednarodni violinski natečaj »R. Lipizer«. Na njem je sodelovalo veliko število zlatih mladih violinistov z vsega sveta. To je že četrta izdaja tega dobro uveljavljenega glasbenega konkurza, ki se skupno z zborovskim tekmovanjem C. A. Seghizzi uvršča v niz pomembnih mednarodnih umetniških prireditvev v Gorici.

Nastopili so violinisti iz Italije, Jugoslavije, Francije, Vel. Britanije, Romunije, Norveške, ZDA, Švice, Nemčije, Egipta, Koreje, Japonske, Poljske, Peruja, Haitija, Belgije, Hongkonga, Bolgarije, Sovjetske zveze, Albanije, Švedske, Avstrije in Madžarske. Mednarodni žiriji je predsedoval italijanski glasbenik Luciano Chailly, v njej je bilo osem glasbenikov, med njimi slovenski violinist Rok Klopčič. Tekmovalce so najprej spremljali razni pianisti, na zaključnih nastopih pa simfo-

nični orkester Moldava iz Iasija v Romuniji.

Nastopi so se vrstili od torka dalje, najprej izločilni, nato polfinalni. Tu je bila spremljava klavirska, končno je prišlo do finalnih nastopov, kamor se je uvrstilo šest tekmovalcev. Ti so nastopili v petek in soboto (po trije na večer) ob spremljavi orkestra.

V nedeljo pa je bilo zaključno nagrajevanje s koncertom. Žirija tudi letos ni podelila prve nagrade. Drugo nagrado je prejel najmlajši tekmovalac, 14-letni Tedi Papavrami iz Albanije. Sledili so mu Yang Sung Sic (Južna Koreja), Gyula Stuller (Madžarska), Krzysztof Smietana (Poljska), Stevanato Giacobbe (Italija) in Anne Leonardo (Belgija).

Prav izredno muzikalnost in zelo obetajočo virtuozno bodočnost je pokazal albanski violinist, ki je poleg nagrade (štiri milijone lir) prejel še razne koncertne ponudbe ter violino znanega izdelovalca glasbil. Pa tudi drugi tekmovalci, zlasti korejski in poljski, so pokazali velike sposobnosti in pripravo. Sam predsednik žirije je v zaključnem nagovoru poudaril, da je bila raven tekmovanja zelo visoka in da je prav zato žirija imela nelahko izbiro — čeprav brez prve nagrade. Želijo je, da bi to tekmovanje tudi v bodoče uspevalo in tako nadaljevalo z lepo glasbeno tradicijo našega mesta!

Seja deželnega tajništva SSK

V četrtek 12. septembra se je v Jamljah sestalo deželno tajništvo Slovenske skupnosti. Deželni tajnik je poročal o političnem položaju v naši deželi in o vlogi SSK v tem nelahkem in kriznem obdobju znotraj šeststrankarske večine. Tajništvo je nato tudi razpravljalo o drugih tekočih vprašanjih, posebej v zvezi z delom za doseg zakonske zaščite. V ta namen bo podvelo vrsto pobud na deželni in parlamentarni ravni, saj je prav ta problem sedaj v borbi za doseg naših pravic.

V Kromberku imajo nov oltar

Kromberk je predmestje Nove Gorice s svojo lastno župnijo. Na njenem območju živi okrog 1.400 ljudi. Katoličanov je več kot tisoč, a k nedeljski maši jih prihaja kakih 150. Za Marijin praznik 8. septembra je bila v župnijski cerkvi Marije Tolažnice birmo, na predvečer pa je škof dr. Jerko posvetil nov daritveni oltar, ki ga je iz marmorja po načrtih inž. arh. Majde Koželj izdelal kamnosek Vojko Mužina iz Sela pri Batujah.

publike Cossiga takoj po izvolitvi in ob nastopnem govoru v parlamentu, ko je poudaril posebnost narodnih manjšin. Svetovalec Paulin je tudi pozdravil v slovenskem jeziku svetovalec in slovenske volivce, kot je to navada na prvi seji mandatarne dobe.

Manjšinska problematika je bila prisotna tudi v nastopu svetovalca Marka Waltritscha (PSI), ki je tudi prinesel svoj pozdrav v slovenskem jeziku. Značilno pa je, da sedaj PCI nima več svojega slovenskega predstavnika, kar pač kaže na nova razmerja v tej stranki in njeno manjšo zavzetost za probleme Slovencev.

Sledile so volitve župana in nato novega odbora. Za župana je bil potrjen dr. Antonio Scarano (DC), ki je prejel 25 glasov. Za odbornike pa so bili izvoljeni naslednji svetovalci: Mario Del Ben (PSI), Lanfranco Zucalli in Luciano Getnile, oba PSDI, Franco Obizzi (PRI), Nicolò Fornasir, Flavio Culot in Armando Obit, vsi demokristjani ter Andrej Bratuž (SSK). Slednji je prejel največje število glasov, in sicer 31 na 39 prisotnih svetovalcev. Odborniška mesta bodo porazdeljena kasneje po dokončanem sporazumu med petimi strankami.

V nastopnih besedah je nato župan Scarano poudaril nekaj osnovnih misli, ki naj bodo vodilo nove občinske uprave. Zavezal se je za rešitev perečih gospodarskih in socialnih problemov v mestni občini, podčrtal voljo po nadaljnjem sodelovanju v obmejni politiki, zlasti z Novo Gorico, izrazil pričakovanje nad pravičnim zaščitnim zakonom za našo manjšino. V vsem pa tudi zaželel res dobra voščila svetovalecem in odbornikom pri njihovem mandatu.

Goriška mladinska sekcija SSK

V uvodni seji po počitnicah so se v sredo 11. septembra zopet sestali mladinci pokrajinskega tajništva Gorica. Sejo je vodil tajnik Renco Frandolič ob sodelovanju podtajnika D. Terpina. Najprej je bilo govora o oceni majskih volitev in uspehu mladinskih predstavnikov na listah SSK. Treba je priznati, da je bilo delo mladine v politični kampanji resno in učinkovito. Kljub temu se ni to povsem posrečilo ob izvolitvi v razne svete. Aleksander Košič je bil izvoljen v rajonski svet Pemva-Oslavje.

Nekateri predstavniki so se udeležili seminarja manjšin v Zabnicah, ki je sprožil tudi politično polemiko med deželnim odborom SSK in mladinskim odborom SKGZ.

V bodočem delovanju sekcije je na sporedu politični seminar za ugotavljanje ideoloških prvin v stranki SSK, ki bo v tem ali prihodnjem mesecu na Tržaškem.

Ob koncu oktobra pa se bomo z avtobusom skupno s Tržačani odpeljali na Dansko, da povrnemo obisk nemške manjšine, ki smo ga bili deželni lani. V akcije sekcije sodi tudi ustanovitev odseka za spreminjanje potujočih osebnih imen in primkov, katerega bi se lahko posluževali tudi zunanji interesi.

Medtem smo že prejeli odgovor mladinskega odbora SKGZ, ki se spretno opravičuje ob trditvi njihovega vidnega predstavnika, izogiba pa se temeljnemu vprašanju: »Smemo sploh Slovenci samostojno nastopati kot stranka v zamejstvu?« Izgleda, da ne! - R. F.

Ta odgovor priobčimo prihodnjič, da se tudi naši bralci seznanijo z njim. Tako bodo lahko ugotovili, da je ta odgovor le izmikavanje na neoporečna dejstva. (Op. ur.)

Števerjan

Pok. Anton Vogrič

Naše farno občestvo je spet izgubilo enega člana: po kratki bolezni je v terek 12. septembra umrl v goriški bolnišnici Anton Vogrič, po domače Tonče z Ušja.

Pokojnik se je rodil 12. oktobra 1909 v zaselku Gorenje Ušje v kolonski hiši, ki je bila last plemičev Fabris. 23-leten se je poročil z 18-letno Marico Rožič in se preselil k njej v Spodnje Ušje, kjer sta Marico posvojila stara zakonca brez otrok. Mala kmetija v Spodnjem Ušju je bila last občine, hiša pa cerkvena last. Mlada zakonca sta z vneto in pridnostjo obdelovala kmetijo. Tu so se jima rodili zaporedoma kar štirje sinovi: Lucijan, Florijan, Roman in Stefan. Leta 1942 so Tončeta vpoklicali k vojakom in sicer na Sardinijo. Dne 6. julija 1943 je prišel domov na dopust; tri dni kasneje se mu je rodil peti otrok — hčerka Dragica. Na Sardinijo se ni več vrnil, odšel je raje v hribe, odkoder se je vrnil leta 1945 živ in zdrav. Kakšno trdo življenje je preživljala mlada žena s petimi otročiči in dvema starčema, naj vsak sam presodi.

Otroci so doraščali. Vogričeva tata in mama sta z velikim naporom in žrtvami odkupila od plemičev Fabris domačijo v Gorenjem Ušju, nekaj let pozneje pa še hišo in zemljo v Spodnjem Ušju. Sinovi in hčerke so si ustanovili svoje družine. Sin Lucijan nadaljuje očetovo delo in dobro napreduje na domačiji v Gorenjem Ušju, Florijan si je ustanovil družino v Pemvi in je uslužbenec v Standi, Roman vodi znano gostilno na Valerišču, Stefan je poročen v Podgori in se posveča kmetiji, hčerka Dragica živi z družino v Gorici. Vsi so med seboj povezani in si drug drugemu pomagajo.

Novembra 1982 sta zakonca Vogrič obhajala zlato poroko. Kako so Vogričevi priljubljeni pri ljudeh, je pokazal prav pogreb, saj je Tončeta pospremlilo na zadnji poti ogromno število ljudi in kar šest-duhovnikov, dva salezijanca ital. narodnosti sta sedela v klopeh, štirje pa so somaševali. Pogrebne obrede je vodil dr. Humar ob asistenci domačega župnika in obeh duhovnikov iz Podgore. Cerkevni zbor mu je pel v cerkvi in na pokopališču.

Pok. Tončetu naj Bog nakloni večni mir, števerjansko farno občestvo pa izraža občuteno sožalje ženi, sinovom in hčerki z družinami.

OBVESTILA

MIRENSKI GRAD. Kvatrnica-romarski shod v cerkvi Zalostne Matere bože bo letos 22. septembra. Zvečer pred praznikom (sobota) bo maša ob 19. uri; maševal bo dr. Alojzij Vetrh, pel pa zbor iz Vrtojbe, po maši bo procesija z lučkami. V nedeljo bodo maše: ob 7. uri peta z govorom, ob 10. uri župnijska slovesna maša (vodi župnik Mirko Zakej, poje domači zbor). Popoldne ob 15.30 bodo pete liturgije, ob 16. uri slovesna maša škofa Metoda Piriha. Priložnost za spoved bo ves dan. Lepo vabljeni!

★

Nabirka za naše vzgojne zavode Alojzijevišče in Zavod sv. Družine v Gorici ter Marijanišče na Opčinah bo to nedeljo 22. septembra (ker je to bivša jesenska kvartna nedelja) pri vseh slovenskih službah božjih na Goriškem in Tržaškem.

Tečaj ritmične telovadbe. Tudi letos prirejata PD Standrež in SD Velox iz Standreža tečaj v ritmični telovadbi, ki bo ob četrtkih od 15. do 17. ure v občinski telovadnici v Standrežu. Tečaj, ki ga bo vodila kot prejšnja leta prof. Nataša Sirk, se bo začel v četrtek 3. oktobra ob 15. uri. Ritmične telovadbe se lahko udeležijo otroci od 5. do 15. leta, ki bodo razdeljeni v skupine. Prijave sprejema Anica Pavio v Standrežu, ul. Tabai, tel. 21003.

Ob devetdesetletnici ustanovitve kolesarskega društva »Gorica« prirejata SD »Sovodnje« in ZSSD Gorica 22. septembra kolesarsko srečanje. Start bo pri Kult. domu v Sovodnjah ob 10. uri, vpisovanje pa ob 9. uri. Vpisnina znaša 3.000 lir. Na cilj bo poskrbljeno za okrepčilo. Družinska proga bo merila en krog (9 km), rekreacijska dva kroga (18 km), tekmovalna pa 55 km.

Vincencijeva konferenca v Trstu bo v petek 22. septembra ob 16.30 počastila svojega zavetnika sv. Vincencija s sveto mašo v kapeli pri Solskih sestrah pri Sv. Ivanu. Vabljeni člani in prijatelji!

Povratek k sončni uri. V noči od 28. na 29. september (tj. od sobote na nedeljo) se skoro vsa zahodna Evropa, z njo pa tudi Italija, vrne k sončni uri. Zato bo treba kazalce na urah pomakniti za 60 minut nazaj.

DAROVI

Za slovenski tisk: N. N., Vrh 50.000 lir.
Za Katol. glas: N. N., Opčine 20.000 lir.
Za novo telovadnico v Gorici: vnuki in vnukinje v spomin dragega deda Antona Vogriča 100.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: ob smrti moža in očeta Antona Vogriča so darovali žena Marica, sinovi Lucijan, Florijan, Roman, Stefan in hči Dragica po 100.000 lir.
V počastitev spomina umrlih v tragični nesreči na Opčinah: Frančiška Persič za zbor Vesela pomlad z Opčin 25.000, za cerkev na Opčinah 25.000 in za cerkveni zbor Sv. Jernej na Opčinah 25.000; Zora Milič-Hrovatin za isto cerkev 20.000, prav tako družina Bernard Škerlavaj 25.000, Danila Vidau 20.000 in družina Jela Vremec 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Danica Brišček-Dolenc v spomin moža in očeta Radija 50.000; Marija Krevatin v spomin bratranca Radija Dolenca 10.000; Ivanka v spomin na svaka Radija 25.000; Slavka Ferlat namesto cvetja na grob Vincenca Miliča 100.000; družina Sosič v spomin na moža in očeta Ivana 100.000; Karla Sosič v spomin bratranca Ivana Sosiča in ostalih žrtev 50.000; Bruna Milkovič namesto cvetja na grob Rudija Vremca 7.000; starši, stari starši, botri ob krstu Daše, Petra, Janeza in Ticijana 150.000; N. N. in N. N. ob Marijanskem shodu na Opčinah 100.000; Ennio in Irene Tonelli ob srebrni poroki 25.000; Jelka Daneu 20.000; Mila Sosič-Vremec 5.000; Ermanno Pauluzzi 5.000; razni 110.000 lir.

Za cerkev na Banah: družina Ede Budai 5.000; Lorica Husu-Beran 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugh: Ennio in Irene Tonelli ob srebrni poroki 25.000; Nada

Spored od 22. do 28. septembra 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Trnjulčica«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Glasbeni magazin. 15.00 Na počitnice. 16.45 Beležka. 17.00 Sport.

Ponedeljek: 8.10 Fabianijevi iz Kobdilja. 10.10 Koncert RAI iz Turina. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Četrtekova srečanja. 14.40 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Nacionalno vprašanje Trsta. 17.10 Klasični album. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 9.15 »Slavka« v miharju. 10.10 Koncert v cerkvi na Kontovelu. 11.10 Melodični orkestri. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 14.10 Ribe našega morja. 14.30 Mladi mladim. 16.00 Mit in slov. ljudska pesem. 17.10 Klasični album. 18.00 T. Turk: »Neznani zločince«. Radijske drama.

Sreda: 8.10 Izbor iz Povejmo v živo. 9.15 R. Jonsson: »Vike Vikings«. 10.10 Pianist V. Krpan. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Slovenski oktet. 14.10 Fabianijevi iz Kobdilja. 14.30 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Beležke za zgodovino otroštva. 17.10 Klasični album.

Četrtek: 8.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 9.15 R. Jonsson: »Vike Vikings«. 10.10 Koncert RAI iz Turina. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Slov. popevke. 14.10 Naša vina. 16.00 Beležke za zgodovino otroštva. 17.10 Klasični album. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Za ta letni čas. 9.15 R. Jonsson: »Vike Vikings«. 10.10 Koncert v Kult. domu v Gorici. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Primorska poje. 14.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 15.00 V svetu filma. 16.00 Podoba matere v sodobni slovenski pripovedni prozi. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 R. Jonsson: »Vike Vikings«. 10.10 Koncert v Kulturnem domu v Ljubljani. 11.30 Beležka. 12.00 Na počitnice. 14.10 Za ta letni čas. 14.40 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Ena bolha me grize. 17.10 Klasični album. 18.00 J. Povše: »Za plačilo ti prinašam slovo«. Ljubezenska kriminalka.

Stubelj-Ferluga v spomin na brata Alojza in Brunota 15.000 lir.

Za cerkveni zbor Sv. Jernej na Opčinah: družina Sosič v spomin na moža in očeta Ivana 50.000; Danica Brišček-Dolenc v spomin na moža in očeta Radija 50.000; Nadja in Sander Žerjal v spomin strica Radija Dolenca 25.000; Marija Krevatin ob obletnici smrti moža Justa Krevatina 10.000 lir.

Za zbor Vesela pomlad - Opčine: Danica Milkovič-Krevatin ob obletnici smrti svaka Justa 10.000 lir.

Za Sv. goro: Hilarija Devetak 50.000 lir.
Za misijon Janeza Puhana: F. V. 150.000; N. N., Gorica 50.000; N. N., Opčine 60.000; S. A. 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 200.000; N. N., Opčine 50.000; N. N., Opčine 40.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Za lačne po svetu: Neva in Oskar ob poroki 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Družini Milič se zahvaljujeta vsem, ki so z njima sočustvovali ob težki izgubi dragega moža, očeta, nonota Venceta.

Opčine, 16. septembra 1985

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in deda

Antona Vogriča

se iskreno zahvaljujemo gg. duhovnikom dr. Humarju, g. župniku Kodolji, g. Jugu, g. Rustiju, cerkvenim pevcem in darovalcem cvetja ter vsem, ki so našega dragega pokojnika pospremlili na zadnji poti in zanj molili.

Zena Marica, sinovi Lucijan, Florijan, Roman, Stefan, hčerka Dragica z družinami ter ostalo sorodstvo.